

F. t. l. om sanering af usunde bydele.

ningsskyld. I stk. 4 er bestemmelserne foreslået udvidet til erstatninger for påbud eller pålæg af servitutter i medfør af § 12.

Som tidligere omtalt er det en almindelig forudsætning for forslaget bestemmelser om statsstøtte til saneringer, at det af det offentlige dækkede saneringstab nedbringes med den samlede værdiforøgelse, som de af saneringen berørte ejendomme opnår ved saneringens gennemførelse. Bestemmelserne om nedsættelse af erstatning for delvis afståelse m. v. er ikke tilstrækkelige til at opfylde denne forudsætning. De kan kun føre til bortfald af erstatning, medens en eventuel overskydende værdiforøgelse tilfalder ejeren. Der foreslås derfor for saneringer med statsstøtte bestemmelser i stk. 3-4, hvorefter der skal ydes direkte bidrag til saneringen fra de ejere, for hvis ejendomme inden for saneringsområdet værdiforøgelsen overstiger en eventuel erstatning.

Til § 21.

Stk. I henlægger i overensstemmelse med 1939-lovens § 28, stk. 1, erstatningsfastsættelser m. m. i København til den i Københavns bygge lov omhandlede taksationskommission. For saneringer uden for København foreslås af forenklingssyns de i 1939-lovens § 28, stk. 2-4, omhandlede kommissioner afløst af de ved vejbestyrelsesloven oprettede taksations- og overtaksationskommissioner. I København vil der således ikke være adgang til overtaksation, men taksationskommissionens afgørelser vil altid kunne indbringes for domstolene i medfør af grundlovens § 73.

Ved ejerlavssaneringer uden statsstøtte er det saneringslavet, der skal bære et tab, som saneringen medfører. Lavet må derfor have indflydelse på aftaler om størrelsen af erstatninger og adgang til eventuelt at forlange dem fastsat af taksationsmyndighederne, og en bestemmelse herom er foreslået i stk. 2.

Til § 22.

Den foreslåede adgang for kommunalbestyrelsen til at begære afholdt prøvetaksation med hensyn til erstatninger, som vil kunne fremkomme i forbindelse med gennemførelsen af en saneringsplan har navnlig til formål at muliggøre tilvejebringelsen af et forsvarligt grundlag for udarbejdelsen af finansieringsplaner.

De foreslåede bestemmelser er affattet med bestemmelserne om prøvetaksation i Københavns bygge lov § 42 som forbillede og er i forhold hertil foreslået udvidet i stk. 2 med en adgang for ejerne af ejendomme i et saneringsområde til at begære

afholdt prøvetaksation og i stk. 4 med en bestemmelse om, at prøvetaksation ikke er undergivet anke til overtaksationskommissionen.

Til § 23.

Paragraffen svarer med en enkelt ændring af formel karakter til 1939-lovens § 29.

Til § 24.

Paragraffen svarer til 1939-lovens § 30 med en tilføjelse om, at taksationskommissionen kan forlange et beløb deponeret af rekvirenten til bestridelse af omkostningerne.

Til § 25.

Paragraffen svarer med en redaktionel ændring til 1939-lovens § 31.

Til § 26.

Den foreslåede udbetalingsregel svarer til udstykningslovens § 17.

Til § 27.

I stk. 1 foreslås, at boligministeren bemyndiges til i hvert finansår at give tilsagn om ydelse af tilskud til delvis dækning af saneringstab og lån til afholdelse af andre saneringsudgifter inden for henholdsvis 8 og 18 mill. kr. De foreslåede beløb har til forudsætning, at der med støtte i henhold til loven saneres ca. 2 000 boliger årlig, og er i øvrigt beregnet på grundlag af de økonomiske oplysninger, som har kunnet udledes af saneringskommissionens eksempelmateriale og konkrete saneringsforetagender som Adelgade-Borgergade saneringen. Da størrelsen af den fornødne statsstøtte imidlertid er afhængig af bl. a. de anvendte saneringsformer — totalsaneringer og differentierede saneringer — og forholdet mellem kommunale og ejerlavssaneringer kan man kun tilnærmelsesvis beregne omfanget af den saneringsvirksomhed, der herefter kan finde sted med støtte i henhold til loven. Hertil kommer, at den efter afgivelsen af saneringskommissionens betænkning gennemførte lov af 9. juli 1958 om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme indeholder bestemmelser, hvorefter grundværdistigninger inddrages til fordel for det offentlige i større omfang end efter de tidligere gældende bestemmelser om grundstigningsskyld. Dette kan medføre, at den fremtidige værdi af et saneringsområde må sættes lavere end forudsat i saneringskommissionens eksempelmateriale, og at saneringstabet følgelig øges. Bl. a. af